

"Ifjú Robiusokot"

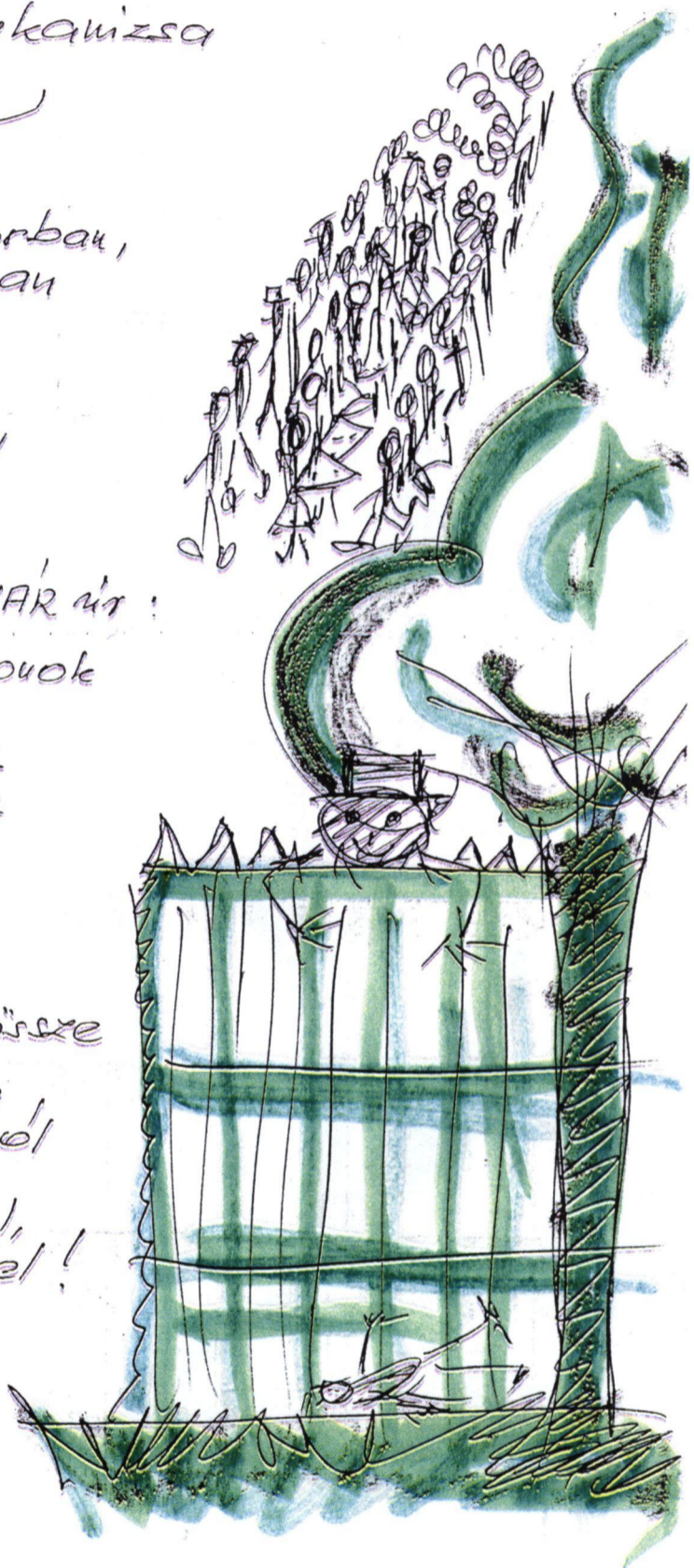
1950. Nagykamizsa

Fesztes sorban,
virágázzban
att az
udvaron
110 dacos,
bűszke
fiatal.

Szólt a TANÁR úr:
"Ifjú Robiusok
vagytok,"
legyen hát
itt és most
igazi
fegyver!
vissza!

Fogjuk össze
erős hittel,
az otthonról
hozott
tisztességgel,
emberiséggel!

2. —

Epirsünk (együtt)
műhelyt,
udvart,
jövdt,
„palotát”;

házat —
házat,
„erős várat,”
iskolát!

Neki-feszült
tanár,
diák.
Lélekig
szaladt,
a hívó szó,
a gondolat,
s közben
elzúgott
felettük és
mellettük
a lélekölő
földorlat.

Szólt a TANÁR úr:
hát...
fogjunk össze
erős hittel,
az otthonról
hozott
emberiséggel,
tisztességgel!

3. —

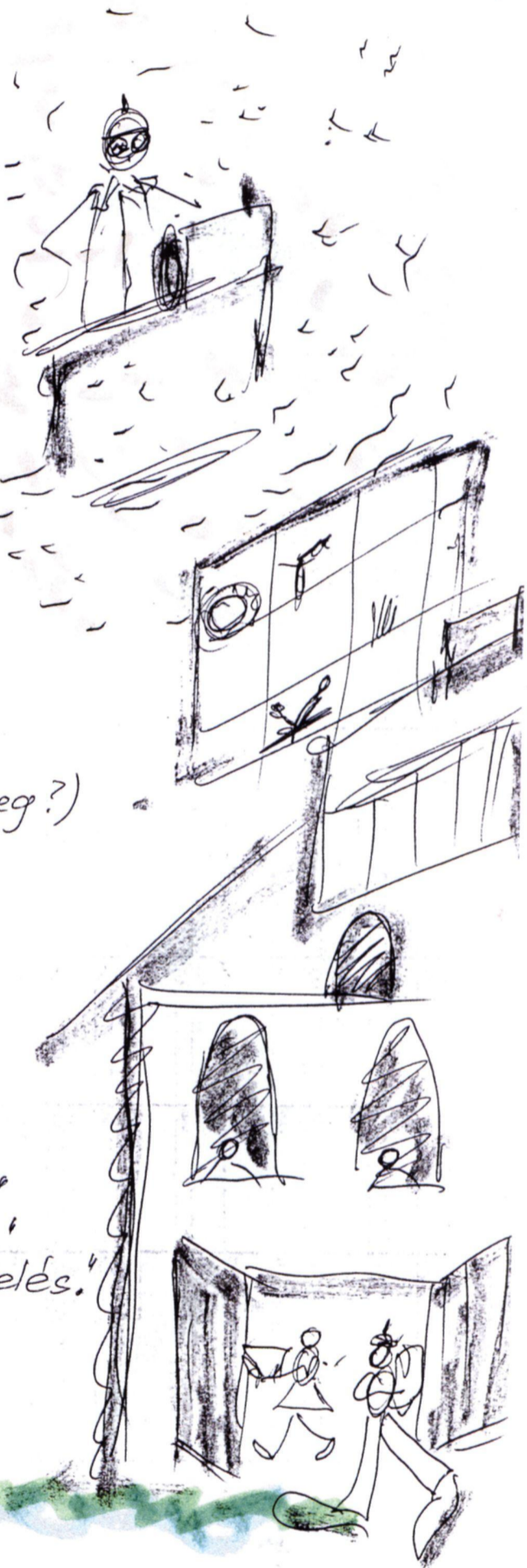

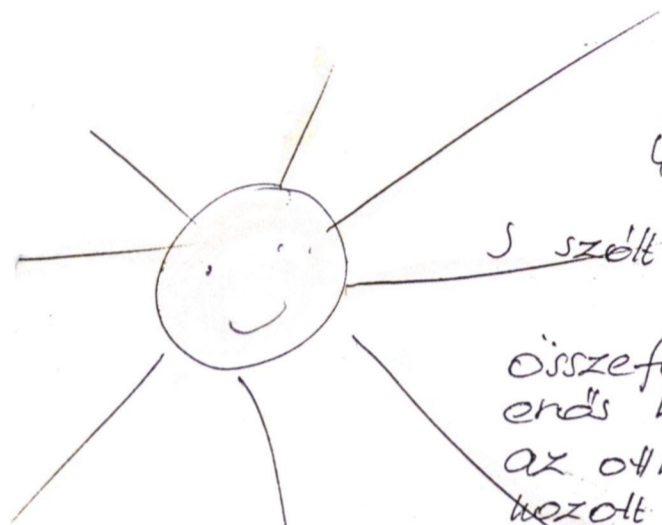
és...
ritmest
sistergett a
seprűt
satu dalolt,
jajdult:
szilánk -
sziporka
röpködött.

S a sok
selejtes
szerszám-gép
már
megjavítva
"kínos rendben"
a sarokban
örködött.

A műhelyben (meg?)
szólt a nota,
folyt a
vidám
"keverés"
a meszezés.

Végre, végre
műdeuki
öröme
beüdült
a "hossznyújtás",
az "S-nyújtás",
az "U-vás reszelés."

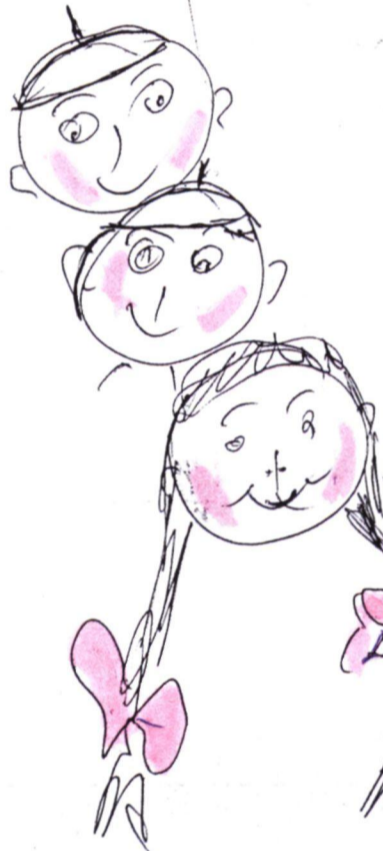

4. —

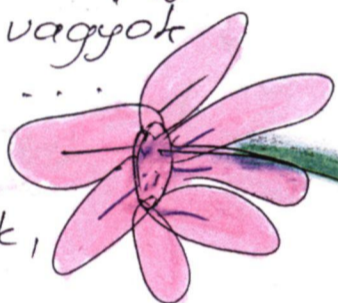
Szól a TANÁR...:

Összefoogtunk
 ends hitel,
 az ottkoról
 hozott
 tisztességgel,
 emberséggel.

Ifjú Robinszonok!

Büszke vagyok
 rátok, ...
 van
 végre
 jövdtek,
 és van
 szép
 iskolátok!

De... hol van már
 a technikum,
 hol van
 azóta???

De akkor... és
 ott — és ki
 tudja hányszor —
 felharsant a
 uota:

... hurogga, hurogga, hurogga,
 géptechnikum a lepelő a világra.
 Szegha meg, hoga meg...

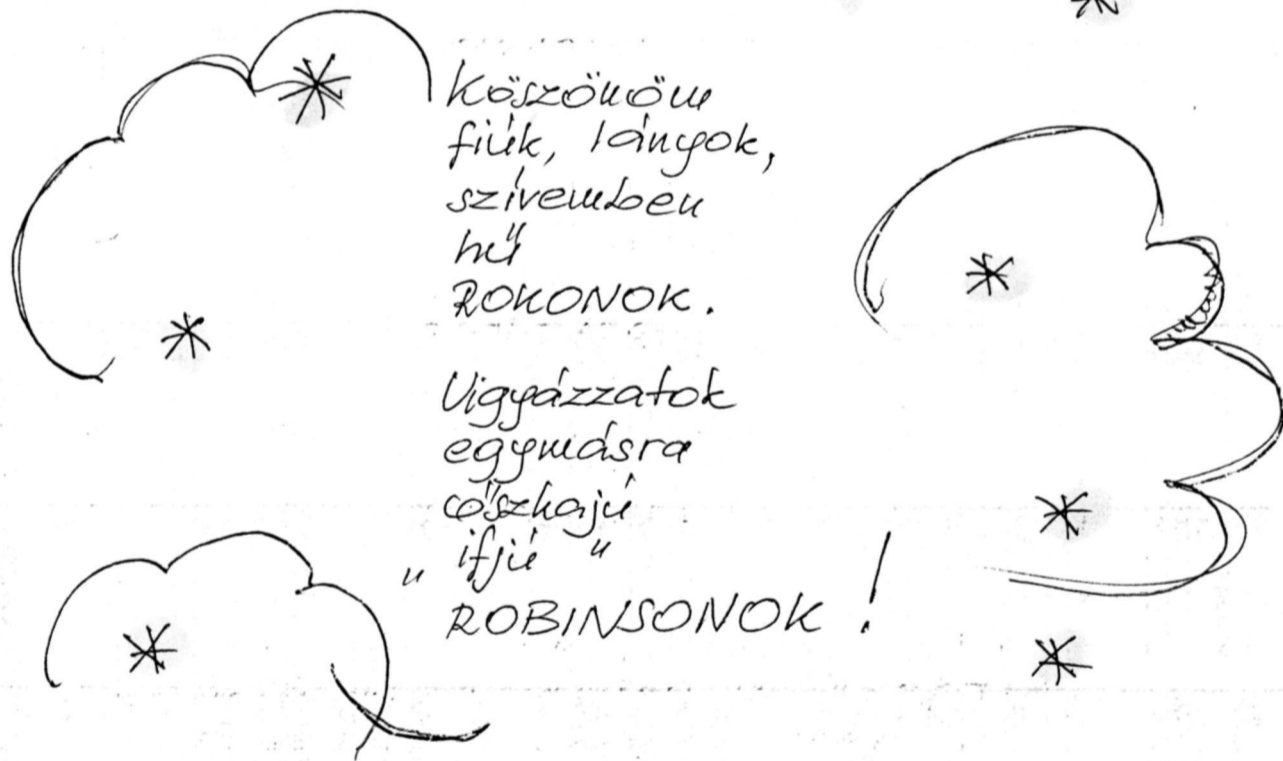

5. —

Korán elment
a TANÁR úr.
Csillagközi
úton
jár.

Halds szavat
égi hittel
ouuan
keildi
már.

Köszönöm
fiúk, lányok,
szívebben
hű
ROKONOK.

Vigyázzatok
egyedre
csóhajú
"ifjú"
ROBINSONOK!